Un mercat d'hivern congelat i sense gaires perspectives de moure's

Ben collat per la seva situació econòmica, el Girona només ha anunciat la baixa del porter Suárez i és probable que es quedi sense fitxar al gener per primer cop en els últims sis anys

Al gener és torn pels retocs. No és un mercat, el d'hivern, gaire propici als miracles. També n'hi ha, però passen molt de tant en tant. Una finestra oberta però amb moviments reduïts, sense massa marge per triar i remenar. Hi sol pescar alguna cosa el Girona. Gangues i decepcions han anat desfilant per Montilivi els últims mesos de gener. Una constant en la seva aventura al futbol professional, només interrompuda l'hivern del 2015. Una excepció que va camí de repetir-se. La delicada situació econòmica del club, que ha perdut múscul adquisitiu d'una manera exagerada, l'obliga a ser prudent i a no estirar més el braç que la mànigа. Tot i tenir una plantilla més curta del que segurament tothom voldria, si no hi ha un gir argumental de darrera hora es tancarà el mes sense cap alta. Això no passava des de feia sis anys.

La temporada 2014/2015, també a Segona A i amb Pablo Machín al timó de la nau, tampoc es que hi hagués un vestidor farcit de jugadors. L'excel·lent inèrcia de resultats, i també una economia que encara no havia crescut com ho va fer en anys posteriors (s'estava negociant la possible venda a Ricardo Pini i l'entitat es trobava en concurs de creditors) van impedir que la direcció esportiva, ja liderada per Quique Cárcel, fes cap moviment. Ni d'entrada ni tampoc de sortida. Això va funcionar perquè l'equip, que havia signat una bona primera volta, va mantenir la velocitat de creuer fins al juny i només va patinar en el moment crucial, quan es va quedar amb un pam de nas primer contra el Lugo i després davant el Saragossa a la promoció.

Amb Cárcel, encara al club, tret d'aquell 2015 sempre ha caigut algun fitxatge a l'hivern. Un any després s'apostaria per la joventut de Pablo Maffeo i per reforçar l'atac amb l'arribada de Dejan Lekic i Cristhian Herrera, dues incorporacions que van signar uns números prou acceptables en aquells mesos. L'equip tornaria a fregar l'ascens, però acabaria caient en l'última ronda del play-off. El 2017, pocs mesos abans del sonat salt a Primera, es va repescar Maffeo i també va arribar Angeliño, tot i que l'aventura del gallec va durar quatre dies i va acabar marxant al Mallorca sense jugar ni un sol minut. Sobre la botzina es tancaria el mercat amb l'aterratge de Johan Mojica.

A Primera, ben pocs moviments però al gener també va caure alguna peça per completar el trencaclosques. El 2018, frustrat el fitxatge del brasiler Zeca, a qui fins i tot se'l va veure sopant per Girona, es va lligar només la incorporació del Choco Lozano. I un any més tard, el 2019, tres quarts del mateix. Necessitat d'un lateral esquerre pel munt de baixes que l'equip arrossegava en aquella posició, Cárcel va considerar que l'home més indicat era Raúl Garcia Carnero. De nou a la categoria d'argent, fa un any es van fer un parell de retocs: Brandon Thomas i Christian Rivera. El tercer en discòrdia, l'uruguaià Zeballos, arribaria ja amb el mercat tancat.

Abans del curs 14/15, encara sense Quique Cárcel al capdavant de l'àrea esportiva i amb el club instal·lat al futbol professional, el Girona sempre havia obert la porta d'entrada al gener. El 2014, empès per la necessitat, va sacsejar la plantilla amb Agostinho Cá, Bruno Herrero i Tato, encara que va ser un llavors desconegut Alfredo Ortuño qui acabaria donant un rendiment excels. El 2013, amb Rubi a la banqueta, va ser Gerard Bordas el reforç per acabar tancant la temporada en places de promoció d'ascens. El rècord de moviments data d'un any abans, el 2012, quan a Montilivi els fitxatges es van anar encadenant a l'hivern tot buscant salvar l'equip, cosa que al final es va aconseguir. Goiria, Acciari, Óscar Díaz, Yago Gernández, Omgba i Erencia van ser els escollits. Si Keko, Goñi i Biancucchi, cosí de Leo Messi, van aterrar el gener del 2011, un any abans ho havien fet Marcos Tébar i Germán Beltrán. I el 2009, en el primer mercat d'hivern del Girona a la Segona Divisió A, el llavors director esportiu Javi Salamero va reforçar la plantilla amb Igor de Souza, Felipe Sanchón i Ibusuku Hiroshi, mentre que Gerard López va arribar al febrer.

Del passat, al present. El d'un Girona que viu condicionat per la seva situació econòmica. Sobrepassa un sostre salarial que ha caigut exageradament respecte a l'última temporada i si vol tancar alguna incorporació ha d'alliberar massa salarial de manera considerable. De moment només ha rescindit el porter José Aurelio Suárez, però amb això no n'hi hauria prou. La plantilla és curta (21 fitxes) i desfer-se d'algun jugador més pot trastocar els plans, sobretot ara que només queden deu dies perquè s'acabi el mes. Ara mateix el Girona és un dels vuit equips juntament amb Espanyol, Las Palmas, Logronyès, Mallorca, Ponferradina, Rayo i Sporting que no ha lligat cap fitxatge. Això no treu que als despatxos s'estigui fent feina i s'hagi estudiat la possibilitat. Però ara per ara, sembla impossible. Interessa Ramon Azeez (Granada), a qui Francisco coneix, però no hi ha prou marge salarial. S'apostarà pel que hi ha, pels joves del filial i per intentar tancar alguna renovació.

Font del document:
https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2021/01/21/mercat-daposhivern-congelat-gaires-perspectives/1084409.html?utm_source=rss